

Vrijdag

9 October 1840.

MIDDELBURG den 8 October. Met den post van heden avond ontvangen wij de mededeeling der proclamatie waarbij Z. M. Koning WILLEM I van zijne Regering afstand doet, zoo als die op heden in 's Gravenhage zoude zijn afgekondigd. Wij haasten ons dit belangrijk Staatsstuk aan onze lezers met den meesten spoed kenbaar te maken.

WIJ WILLEM ENZ.

Doordrongen van eerbiedige dankbaarheid, voor de hulp, bemoediging en bijstand, waaraan de Almagtige Opperbestuurder der Volken, het ons, in de hooge betrekkingen, waartoe hij ons geroepen heeft, nimmer heeft laten ontbreken, mogen wij met genoegen terug zien op den tijdkring van bijna zeven-en-twintig jaren, gedurende welken wij het Hoogst Gezag in ons Vaderland en ons Groot-Hertogdom Luxemburg gevoerd, en naar ons vermogen getracht hebben het geluk en welzijn van onze beminde onderdanen en het heil van het Land, waaraan onze Vaders door zoo naauwe banden verbonden zijn geweest, en ook wij zoo innig verknocht zijn, overeenkomstig de regelen en voorschriften der Grondwet te bevorderen.

Menigvuldige zegeningen van den Allerhoogste hebben onze Regering gekenmerkt, zelfs onder den druk van de staatkundige gebeurtenissen der laatste jaren, waarin wij den nadeeligen invloed, welken groote en onophoudelijke zorgen en verdriet op ons hebben uitgeoefend, in al zijne uitgestrektheid hebben ondervonden.

Die zorgen en moeilijkheden van het Hoog Bestuur blijven zwaar op ons wegen. Wij gevoelen ze dagelijks meer en meer bij het klimmen onzer jaren, en bij het besef der op ons liggende verplichting, om voortaan in de behandeling der zaken van het Koninkrijk, eenige andere regelen te volgen, dan die, welke voor de veranderingen en bijvoegingen onderdaags in de Grondwet gebracht, door haar waren vastgesteld en voorgeschreven.

Door onze publicatie van 4 September ll., hebben wij aan die veranderingen en bijvoegin-

gen volle beslag gegeven, en alzoo is het begin harer werking op handen.

Dat tijdstip hebben wij, na ernstige overdenking, het geschiktste geacht, om gevolg te geven aan het sedert lange bij ons bestaan hebbende voornemen, om de overige levensdagen, welke God ons gunnen zal in rust en bevrijd van de zorgen der Regering door te brengen, onder dankbare herinnering aan al het goede, dat Zijne Liefde en Wijsheid ons hebben geschonken.

Eene vaste, krachtige, mannelijke hand, jeugdiger leeftijd, bevrijd van den druk van geklommen jaren, en niet weifelende door vroegere herinneringen, worden voortaan tot het bestuur van het Koninkrijk en tot bevordering van deszelfs geluk en welzijn vereischt, en bij ons volle gevoel en overtuiging, dat de last der Regering ons ~~zwaar en onmogelijk zoude ter nedrdrakken~~, en ons buiten staat stellen, om den nog overigen tijd van ons leven aan de goede en wakkere behartiging der belangen van onze beminde onderdanen toe te wijden, hebben wij, na rijp beraad, uit eigene geheel vrije wille besloten, onze lange Regering op den dag van heden [7 October] onherroepelijk te eindigen, en ons Koninklijk, Groot-Hertoglijk en Hertoglijk Gezag over te dragen op onzen beminden Zoon, den Prins van Oranje, die de wettige Opvolger is onzer Koninklijke, Groot-Hertogelijke en Hertogelijke Kroonen.

Wij danken onze beminde onderdanen voor de menigvuldige blijken van vertrouwen en verknochtheid, welke wij, gedurende onze Regering, van hen in de ruimste mate hebben mogen ondervinden, en overtuigen ons, dat zij met liefde en eerbied hunnen nieuwen Koning zullen ontvangen, aan wien het Vaderland reeds zoo veel verplicht is, en die met een diep bewogen hart, doch met mannelijken moed, onder het nederig opzien tot de hulp en bijstand van God Almagtig, de Nederlandsche, Luxemburgsche en Limburgsche Kroonen, op den dag van heden uit onze handen heeft aanvaard, om door hem en zijne wettige opvolgers bezeten te worden, ten gevolge der plegtige acte van onzen vrijwilligen afstand en overdracht, welke in de Archieven van het Koninkrijk, en van

het Groot-Hertogdom door onze zorg wordt overgebracht, om aldaar te worden weggelegd en bewaard.

Ten slotte lasten en bevelen wij, dat onze tegenwoordige proclamatie, met welke wij onze Regering eindigen, zal worden afgekondigd in eene plegtige openbare terechtzitting van den Hoogen Raad der Nederlanden, van de Provinciale Geregtschoven, van de Criminele Regtbank te Amsterdam en van de Arrondissements-Regtbanken, mitsgaders van de pijlen der Raadhuizen van de Hoofdplaatsen der Provincien en der Arrondissementen, alwaar zij bovendien zal worden aangeplakt ter plaatse, alwaar zulks aldaar gebruikelijk is, en eindelijk, dat zij in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Nog zouden er twee proclamaties van Koning WILLEM II worden uitgevaardigd. In de eerste zou door Z. M. worden te kennen gegeven dat hij de drie Kroonen, van de Nederlanden, het Groot-Hertogdom Luxemburg en het Hertogdom Limburg, ten gevolge van derzelver afstand en overdracht door Zijnen Koninklijken Vader, uit Hoogstdeszelfs handen, met vertrouwend opzien tot den Almagtige heeft aanvaard. Z. M. volgt zijnen Koninklijken Vader op, met het voornemen deszelfs voetstappen na te volgen, belangen van Volk en Vaderland naar zijn beste vermogen te behartigen, en de Grondwet van den Staat na te leven en te handhaven, in het vertrouwen, dat de eendracht en verknochtheid des Volks hem ondersteunen zullen in de uitvoering zijner zwaarwichtige en hooge verplichtingen, en het vertrouwen, dat de liefde, welke Hoogstdeszelfs beminde Vader ondervonden heeft, ook aan hem zal ten deele vallen.

De tweede proclamatie zou hoofdzakelijk inhouden, dat alle burgerlijke en militaire overheden, ambtenaren en collegien, de schutterijen, de land- en zee-magt, enz., in derzelver verschillende betrekkingen bevestigd en gehandhaafd worden, en hun de gelegenheid aangeboden worden, om den nieuwen eed van trouw en gehoorzaamheid af te leggen.

